

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **V. J.**, zast. advokátem JUDr. Robertem Lososem, náměstí Republiky 4/3, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 1760/18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2020, čj. PK-DSH/11482/20, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 5. 2021, čj. 17 A 7/2021-31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel), řidič motocyklu zn. Harley Davidson, byl v Plzni dne 27. 9. 2019 účastníkem dopravní nehody. Po signálu se zeleným světlem „*Volno*“ pokračoval v jízdě do prostoru křižovatky. Nerespektoval však právo přednostní jízdy sanitního vozidla, které mělo zapnuté zvláštní výstražné světlo a současně zvláštní zvukové výstražné znamení. Následně se stěžovatel se sanitkou srazil. Magistrát města Plzně rozhodnutím ze dne 14. 10. 2020 uznal stěžovatele vinným z porušení § 41 odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Podle § 41 odst. 7 zákona o silničním provozu řidiči musí vozidlům s právem přednostní jízdy *umožnit bezpečný a plynulý příjezd, a jestliže je to nutné, i zastavit vozidla na takovém místě, aby jim nepřekážela*. Magistrát stěžovateli uložil pokutu 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení. Jednání stěžovatele bylo příčinou dopravní nehody a nehodu stěžovatel zavinil ve formě vědomé nedbalosti.

[2] Proti rozhodnutí magistrátu podal stěžovatel odvolání. Žalovaný rozhodnutí magistrátu změnil, ovšem jen tak, že stěžovatelovo zavinění označil jako nedbalost nevědomou. K tomu vedla žalovaného především výpověď stěžovatele, který uvedl, že sanitku před křižovatkou neviděl ani neslyšel. Žalovaný neměl důvod stěžovateli nevěřit, ve zbytku se však ztotožnil se závěry magistrátu. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Plzni rozsudkem zamítl. Krajský soud posuzoval naplnění kritéria zavinění (subjektivní míry opatrnosti). Stěžovatel totiž v žalobě uváděl argumenty, že vzhledem k okolnostem neměl a nemohl vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem.

[3] Rozsudek krajského soudu napadl stěžovatel včas podanou kasační stížností, a to z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s. Krajský soud se podle stěžovatele nedostatečně vypořádal s některými výpověďmi a také znaleckým posudkem. Nebylo prý prokázáno, že stěžovatel měl a mohl vědět, že do křižovatky přijíždí vůz s předností v jízdě. Krajský soud tedy nesprávně posoudil otázku zavinění. Z toho stěžovatel dovozuje i nepřezkoumatelnost rozsudku.

[4] Dříve, než NSS přistoupil k posouzení důvodnosti kasační stížnosti, musel se zabývat otázkou její přijatelnosti. Podle § 104a s. ř. s. ve znění novely č. 77/2021 Sb. *jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele*, odmítne ji NSS pro nepřijatelnost. Novela č. 77/2021 Sb. nabyla účinnosti dne 1. 4. 2021. Novela rozšířila nepřijatelnost na všechna rozhodnutí specializovaného samosoudce. Novelizované znění § 104a s. ř. s. se však uplatní jen na ta rozhodnutí krajských soudů, která byla přijata počínaje účinností novely, tedy od 1. 4. 2021 (čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Takovým rozhodnutím je též nyní napadený rozsudek ze dne 17. 5. 2021.

[5] Kasační stížnost je přípustná, je však nepřijatelná.

[6] Podle ustálené judikatury je přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, „*v níž je nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. To prakticky znamená, že přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu.*“ Primárním úkolem NSS v tomto řízení je proto sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů, ať již v případech, ke kterým se judikatura doposud nevyjádřila, existuje judikatura rozporná, nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Přijatelná je kasační stížnost i v případě, že krajský soud nerespektoval judikaturu nebo v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, resp. ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11 a 12, nebo rozsudek ze dne 11. 6. 2021, čj. 10 As 154/2021-23, bod 7).

[7] Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí. NSS proto posoudil, zda tu nějaké důvody přijatelnosti jsou. V projednávané věci však nenalezl žádnou právní otázku, které by svým významem přesahovala vlastní zájmy stěžovatele. K otázce posuzování nedbalosti se judikatura NSS již opakovaně vyjádřila (např. krajským soudem správně citované rozsudky ze dne 7. 8. 2008, čj. 1 As 56/2008-66, body 17 násl., resp. ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 As 13/2008-53). NSS v rozsudku krajského soudu nevidí žádná pochybení, tím spíše v nich nevidí pochybení takové intenzity, která by mohla vést k přijatelnosti kasační stížnosti.

[8] NSS upozorňuje především na to, že magistrát disponoval rozsáhlým množstvím důkazních materiálů k prokázání viny žalobce. Tyto materiály zahrnovaly svědecké výpovědi, kamerové záznamy z místa nehody, znalecký posudek atp. Důkazy správní orgány stejně jako krajský soud podrobně hodnotily. Stěžovatel nadto dostal pokutu na samé dolní hranici sazby.

[9] Stěžovatel odkazuje na závěry znaleckého posudku, ze kterého vyplynulo, že v době, kdy stěžovatel poprvé zaregistroval příjíždějící sanitku, nemohl již odvrátit střet. NSS k tomu odkazuje na závěry krajského soudu i žalovaného, že z hlediska zavinění ve formě nedbalosti nevědomé je rozhodné, že si řidič nepočínal dostatečně opatrně před tím, než se do místa kolize vůbec rozjel. I kdyby stěžovatel, jak opakovaně tvrdí, příjíždějící sanitku neviděl ani neslyšel, porušil i tak míru potřebné opatrnosti, již jen s ohledem na hluk vlastního motocyklu (viz bod 17 rozsudku krajského soudu). Je známo, že motocykl Harley Davidson je velmi hlučný (a stěžovatel to opakuje i v kasační stížnosti). To však neznamená, že hluk vyviní „motorkáře“ z podobné nehody, neboť díky hluku nemusí nic slyšet. Ve vztahu k zavinění platí přesný opak: řidič hlučného motocyklu musí být o to ostražitější ke všemu, co se děje kolem něj. Podobně to platí i co se týče nízkého posedu na motocyklu: protože má motorkář rozhled z nižší výšky, o to opatrnější přece musí být (a nikoli, jak si myslí stěžovatel, že by ho snad nižší posed vyvinil z toho, že neviděl příjíždějící sanitku).

[10] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (srov. k tomu 9 As 83/2021, bod 18).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu